

Laiķraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS ČELŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kopeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputatu padomes organs

Nr. 74 (1025)

Sestdien, 1957. g. 22. jūnijā

8. gads

Ik dienas uzmanību linu laukiem =

Cinoties par PSKP XX kongresa nosprausto uzdevumu izpildi dzīve, mūsu rajona linkopji pagājušajā gadā ievērojami palielināja linšķiedras un linsēku ražošanu.

Caurmērā rajona linkopji linšķiedras nodošanas valsts plānu izpildīja par 155 procentiem, bet linsēku — par 162 procentiem. Pirmās vietas linšķiedras nodošanā valstij pagājušajā gadā ieņēma kolchozi „Darbs“ un „Strauts“, kuri linšķiedras ražošanas plānu izpildīja par 350 procentiem. Kolchozi „Brīvais zemnieks“, „Sarkanais karogs“, Staļina vārdā nosauktais, Maļenkova vārdā nosauktais, „1. Maijs“, „Ziedošā vārpa“, Kalīnīna vārdā nosauktais, „Zelta vārpa“, „Draudzīgais maijs“, Oškalna vārdā nosauktais un „Padomju Latvija“ valsts plānu linšķiedras ražošanā izpildīja par 200—250 procentiem. Valsts plānu linšķiedras ražošanā neizpildīja divi rajona kolchozi — „Cīņa“ un „Uzvara“.

Caurmērā vislielāko naudas ienākumu no viena linu sējumu hektara ieguva Maļenkova vārdā nosauktā kolchoza linkopji — 15.889 rubļi, nedaudz mazāk Staļina vārdā nosauktā kolchoza linkopji — 15.680 rubļu.

Linu pagājušajā gadā deva 13.293.000 rubļu ieņākuma, kas sastāda 60 procentu no visiem nau-

das ieņēmumiem, ko ieguva rajona kolchozos. Papildus naudas ienākumiem par liniem saņemts 536 tonnas kvešu, 35 tonnas raušu un vairāk kā 9 tonnas cukura. Šie fakti liecina, ka lini patiesām ir rajona kolchozu bagātība. Tur, kur ar linkopību nodarbojas nosirds ik dienas, tā ir izdevīgākā, visenesīgākā techniskā kultura.

Linšķiedra ieņem nozīmīgu vietu mūsu tautsaimniecībā. No tiem ražo visrupjākos brezenta audumus un vissmalkāko batistu. Tos izmanto daudzās rūpniecības nozarēs. Tāpēc linkopju uzdevums, ik dienas pilnveidojot savu meistarību, no gada gadā celt linu ražas. Mūsu rajona kolchozos ir pieredzes bagāti linkopji, kuru darba prakse atļauj šogad iegūt vēl labākus panākumus kā pagājušajā 1956. gadā.

Pašlaik rajonā pabeigta linu sēja. Iestājies viens no atbildīgākajiem periodiem cīņā par augstām linu ražām — sējumu kopšana. Nedrīkst aizmirst iepriekšējo gadu pieredzi, kad lielu daļu linu lauku nevarēja plūkt ar kombainiem tikai tāpēc, ka tajos bija daudz nezāļu. Tāpēc uzdevums, pašreiz kopjot linus, ir — iznīcināt nezāles, linu laukus ravējot. Saprotams, no linu ravēšanas nav atkarīga tikai to plūkšanas iespēja ar kombainiem, tā

ievērojami ceļ arī linšķiedras ražu un kvalitati.

Iestājies periods, kad linu laukiem uzbrūk linu kaitēkli — spradži un dažadas slimības. Tāpēc laikus jāturi gatavībā nepieciešamās ķīmiskās vielas to apkarosanai. Jau tagad jāuzsāk linu mārkumu uzlabošanas darbi, jāsagādā slogu materials, jāsaves kārtībā linu kaltes un mašīnās ierices.

Āoti liela nozīme cīņā par augstām linu ražām ir linu posmiem. Uz posma laudīm gulstas visa atbildība par savlaicīgu linu ravēšanas veikšanu un it seviški linu kaitēķu iznīcināšanu. Par to jābūt nomodā ik dienas. Ik dienas jāpārbauda linu sējumi, tie jāsargā un jākopj.

Kolchozu un MTS lauk-saimniecības specialistiem vienmēr jākonkrolē un jāvada linkopju darbs. Viņiem kopā ar partijas, komjaunaunes pirmorganizācijām un ciemu padomju deputatiem jābūt galvenajiem augstu linu ražu organizatoriem.

Rajona linkopju cīņa par augstām linu ražām notiek dienās, kad visi mūsu zemes darbaudis gatavojas Oktobra revolūcijas 40. gadadienai. Viņi izvērsuši socialistisko sacensību par vēl augstāku linu ražu iegūšanu nekā 1956. gadā. Tā būs viņu velte lielajos padomju tautas svētkos.

Vēl agra rīta stunda, saule tikko pakāpusies virs apvāršņa malas, sāk bagātīgi liet savus žilbinošos starus pārnakts valguma piesūkušos zemi.

— Būs sulta, saulaina diena, — priečājas kūdrinieki. Bet par visiem vairāk šorīt priečājas bagarmeistari bb. Gibovskis un Ozoliņš, pašizklājēja vadītāji bb. Logins un Raibacis. Šodien pirmo reizi Līvānu kūdras purvā sāk darbu jaunā mašīna BEM-2 un kūdras pašizklājējs.

Antonam Gibovskim un Stepanam Loginam aiz muguras jau ne pirmsais darba gads pie kūdras ieguves mašīnām, bet tomēr viņi mazliet nervozē, sākot darbu ar jaunām mašīnām. Interesanti, kā tās strādās, ko viņas spēs.

Jāatzīst viens — kamēr mašīnas iestrādājās, rezultatu nebija, mainīs normu — 21 tūkstoši kūdras kieģeļu — izpildīt nevarēja.

Daudzi skeptiķi paregoja, ka nekas labs neiznākšot un tā vien iešot visu sezonu.

Mašīnas ir sevi attaisnojušas

Daudz rūgtuma nācās piedzīvot arī Gibovskim un Ozoliņam — nereti agregats un pašizklājējs apstājās nesapro-tamas vainas dēļ. Bet sava aroda meistari nezaudēja pārliecību, ka mašīnas ir spējīgas strādāt.

Tveicīga pēcpusdiena. Apvāršņa malā sakrāvusies pa-prāva mākoņu kaudze, kas, it kā draudēdama sagrābt savās ketnās sauli, lēnām, bet neat-

laidigi aug plašumā un virzās uz priekšu. Antona brigade melnos padebešus vēro ar bažām, jo šodien visi nolēmuši pierādīt mašīnas varenās spējas. Vakarā rezultats tiešām labs, labākais šajā sezōnā visā Līvānu kūdras fabrikā, kādu sasniegūšas citas mašīnas. Veiktas divas normas — 43,2 tūkstoši kūdras kieģeļu, bet pie sasniegta Antoni vēl nedomā apstāties.

Viņš smēl kausu pēc kausa brūno purva zeltu. Priecājas un ir laimīgs. 8. jūnija vakarā grūti būtu bijis atrast visā purvā laimīgā cilvēku kā Antonu, kad viņš ar drais-kulīga pusaudža smaidu seja, it kā priečādamies par pastrādātu nerātnību, nokāpa no BEM-2 vadītāja pults.

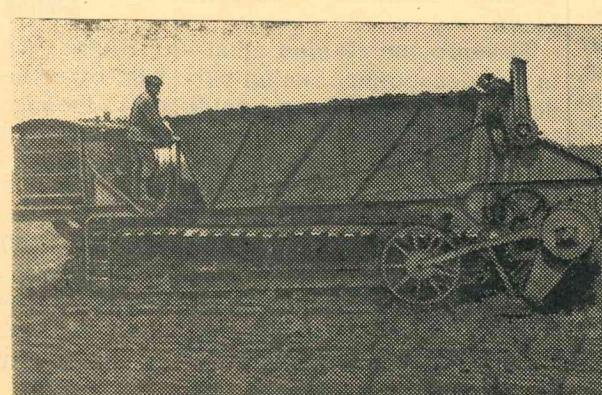
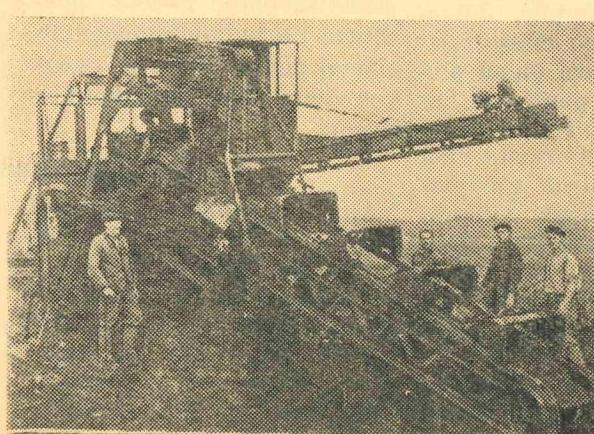
Viņš ar šo smaidu sveica visus: ir ap sevi stāvošo brigā-

di, ir varenās mašīnas, ir skaisto jūnija vakaru, ir visu plašo padomju zemi. Rekords — uzvara, 51,3 tūkstoši kūdras kieģeļu izsmelti no purva. Bet visā brigade — b. Gibovskis, pašizklājēja vadītājs Logins, motorists Andrejevs, strādnieki Orols, Orvidas, Lolina, apgūstot pilnīgāk tehniku, ir pilni apņēmības novērst jebkādu mašīnas diktāvi un dot vēl jaunus, vēl lielākus rekordus.

Bagarmeistars b. Gibovskis jūnija I dekādes uzdevumu veica par 150 procentiem un līdz ar to ierindojās pirmajā vietā fabrikā. Cieši uz pēdām seko otrs maiņas bagarmeistars b. Ozoliņš.

Var droši teikt, ka jaunā tehnika sevi attaisnojuši tāpēc, ka to vada cilvēki, kas viņu apguvuši un savus pie-nākumus veic pēc labākās sirdsapziņas.

A. Upenieks

Atēl : (pa kreisi) jaunā kūdras rokamā mašīna un kūdras pašizklājējs darbā. V. Mauriņa foto

PĀRSKATS par lauku darbu gaitu rajona kolchozos uz š. g. 20. jūniju procentos (pēc plānu komisijas ziņām)

Kolchoza nosaukums	Noplauts dabisko plavu	Noplauts sēto zāļu	Kartupeļu sējumu kopšana	Cukurbiešu kopšana	Kukuruzas sējumu kopšana
Zelta vārpa	—	—	6	100	—
Nākotne	—	2,3	99	98	43
Molotova v. n.	—	2	79	93	—
Staļina v. n.	7	—	41	100	32
Maļenkova v. n.	—	—	31	69	—
Darbs	—	5	49	100	60
Oškalna v. n.	8	6	100	100	—
Dzimtene	—	—	17	100	52
1. Maijs	—	—	42	100	—
Ziedošā vārpa	—	4	90	84	91
Latgales zieds	5	0,7	—	100	—
Leņina v. n.	—	—	100	nav plāna	9
Padomju Latvija	—	4	—	nav plāna	—
Molodaja gvardija	—	—	—	nav plāna	13
Gaisma	8	—	—	nav plāna	—
Sarkanais karogs	40	—	17	100	—
Strauts	—	—	67	22	40
Brīvais zemnieks	—	—	—	100	20
Čapajeva v. n.	—	—	100	100	100
Kalīpina v. n.	—	2	100	100	100
Uzvara	47	—	100	nav plāna	29
Cīpa	—	—	50	75	61
Vorošilova v. n.	—	—	7	100	8
Draudzīgais maijs	10	—	50	nav plāna	—
Darba tauta	—	—	—	nav plāna	15

KARTUPEĻU LAUKI APKOPTI

Atsaucoties Moldavijas PSR la IV kompleksās brigades Čadirlungas rajona kolchoznieki, kurus vada komunisti b. Lapatjuks. Šīs brigades kolchoznieki kartupeļu sējumu apstrādi pabeidza vieni no pirmajiem.

Sevišķi čakli kartupeļu vagošanā piedalījās Roberts Iraids, Stanislavs Vuškāns, Jānis un Roberts Kriškāni.

Jāatzīmē, ka tagad artelim lielu palīdzību darbos sniedz vecāko klašu skolēni. Tā kartupeļu vagošanā čakli piedalījās 6. klases skolēni Alberts Kriškāns un Salietis.

O. Smilga

Pret tādiem laudīm jāvēršas visai pilsētas sabiedrībai

Mūsu pilsētā viena no labākajām atpūtas vietām brīvā dabā ir parks, kur no darba brīvo laiku pavada liels daudzums pilsētas iedzīvotāju, it sevišķi tas vērojams sestdienās, svētdienās, kā arī priekšsvētku un svētku dienās.

Patreiz tuvojas mūsu taujas nacionālie Ligo svētki, kuri notiks šajā pašā pilsētas parkā. Te tiks rīkotas Jāņu un mākslinieciskā pašdarbība, dejas un citi pasākumi, kā arī iedzīvotāji varētu atpūties un patīkami pavadīt šos svētkus.

Bet kāds tad izskatās šīs parks?

Sagaidot 1. Maiju un I rājona jaunatnes festivalu, pilsētas izpildu komiteja izlietoja daudz līdzekļu, lai parku savestu lietošanai ciešamā kārtībā, jo bija salauzts daudz solu, galdu, izlauzta sēta, deju laukuma un tiltīnu margas, salauzta deju laukuma grīda, vārti u.c.

Arī tagad, kad pēc aizvadītā jaunatnes festivala ir pagājis tikai vairāk kā mēnesis, atklājas gluži tāda pat aina. Salauzti vairāki soli, deju laukuma un tiltīnu margas, trīs galdu un viena vārtu puse neatrodas savās vietās, bet sasviesti parkā esošajā dīķī. Viss tas liecina, ka šo trūkumu novēršanai atkal jāizlieto līdzekļi.

Jājautā, vai vispār mums vajadzīgs šāds atpūtas parks pilsētā, ja tas netiek izlietots atpūtai, bet ir huliganisku pil-

soņu apmeklēšanas un kaučiņu vieta. Te valrs nav iespējams godīgi strādājošiem cilvēkiem, jauniešiem un pensionariem pavadīt brīvo laiku.

Liekas, ka soli, galdu un mārgas paši par sevi salūži nevarētu, vai aiziet no savām vietām un slīcināties dīķī. Te pieliktas moraliski pagrimušu cilvēku rokas, kuri, neatrasdamāti citu piemērotu nodarbošanos, grauj pilsētas košumu, atpūtas vietu. Tas vērojams ne tikai parkā, bet arī pilsētas apstādījumos, skveros un citur. Šai ziņā vislielāko negodu tas dara tiem jauniešiem, kas nogājuši no īsta padomju jaunieša ceļa.

Vienīgais ierocis pret tādiem cilvēkiem ir visas sabiedrības piedalīšanās viņu audzināšanā. Komjaunatnes un arodbiedrību organizacijām jābūt savu uzdevumu augstumos. Arī milicijas darbinieku loma ir ne mazāk svarīga sabiedriskās kārtības uzturēšanai pilsētā.

Pilsētas izpildu komiteja, atbildot uz darbaļaužu lūgumu vēl vairāk izdalījot un labierikot parku un pilsētu, apsolā, ka kulturalas atpūtas vietas bija un būs un ik gadus tās arī vairāk labiekārtos, bet lūdz arī visus iedzīvotājus, lai tos morali pagrimušos cilvēkus, kuri posta pilsētas skaistumu, kopīgiem spēkiem sauktu pie atbildības. Par pilsētas skaistumu jārūpējas katrai tās iedzīvotājam.

V. Meirāns,
pilsētas izpildu komitejas
priekšsēdētājs

Par fonda zemes izlietošanu

Iki pavasarus daudz ne-skaidrību, skraidīšanas un trokšņa notiek ap gimenes dārziņiem. Ģimenes dārziņus daudz laika, lai uzraudzītu un izmantotu šo zemi. Izmantojot šādu stāvokli, neapzinīgi vai pat, var teikt, parazitiski elementi iedzīvojas no šīm fonda zemēm. Piemēram, Leņina vārdā nosauktā kolchoza pierobežā ir fonda zeme, kura piešķirta Līvānu rajona ugunsdzēsēju biedribai, bet no šī zemes gabala ugunsdzēsēju biedribai labuma maz, jo Elizabete Medne, kas nav kolchozniece, bet dzīvo kā privatīpašniece, jau pagājušajā gadā noplāva fonda zemes plāvas. Arī šogad viņa pāspējusi ar savu govi, teli un zirgu noganīt ap 2 ha ugunsdzēsēju biedribai piešķirto plāvu.

Bet vai rājona nav brīvas zemes, ko varētu piešķirt strādniekiem un kalpotājiem ģimenes dārziņiem? Ir. Rājona ir ap 2000 ha valsts fonda zemes, bet tā neatrodas pie pilsētas robežām. Tātad, zeme ir, tikai tā jāpārvietotuvāk pilsētai. Kā to izdarīt, par to jāpadomā un jāizlemt mūsu pilsētas un rājona Padomes deputatiem.

Jāatzīmē, tas, ka šogad sperts solis uz priekšu racionālai fonda zemes izmantošanai. Tā piešķirta un piestiprināta atsevišķām pilsētas un rājona organizacijām un to organizacija var izmantot pēc saviem ieskatiem. Taču jāsaka, ka šie organizacijas rīcībā nodotie fonda zemes

gabali atrodas tālu no pilsētas (20-40 km). Tas nozīmē, ka nelietderīgi jāizmanto daudz laika, lai uzraudzītu un izmantotu šo zemi.

Izmanotojot šādu stāvokli, neapzinīgi vai pat, var teikt, parazitiski elementi iedzīvojas no šīm fonda zemēm. Piemēram, Leņina vārdā nosauktā kolchoza pierobežā ir fonda zeme, kura piešķirta Līvānu rajona ugunsdzēsēju biedribai, bet no šī zemes gabala ugunsdzēsēju biedribai labuma maz, jo Elizabete Medne, kas nav kolchozniece, bet dzīvo kā privatīpašniece, jau pagājušajā gadā noplāva fonda zemes plāvas. Arī šogad viņa pāspējusi ar savu govi, teli un zirgu noganīt ap 2 ha ugunsdzēsēju biedribai piešķirto plāvu.

Nesaprotami rīkojas, atbalsta šo viensētnieci Leņina vārdā nosauktā kolchoza valde (priekšsēdētājs b. Lietavnieks), kura pārdevusi minētajai personai kolchozā izbrākēto zirgu. Šāda viensētnieku rīcība un to atbalstīšana negativi iespaido kolchozniekus. Tam jādara gals un minētā, kā arī līdzīgas viensētas stingri jāierobežo, bet par fonda zemu patvaišu izmantošanu jāsauc pie atbildības. Par to manuprāt, galvenokārt būtu jārūpējas ciemu padomēm.

P. Kašājevs

Humors un satira

Kas to lai zin'...

Pa Livānu ielām iet noraizējies un nosku-mis pusmūža cilvēks, aptur preti nācējus un jautā:

— Vai neesat redzējuši sporta komitejas priekšsēdētāju, viņš ir mans dēls un jau trīs dienas kā mājās nav bijis un arī pilsētā viņa nav?

Ne mazāk noraizējušies ir rājona komjaunatnes komitejas darbinieki, jo no 19. jūnijs pazudis sporta komitejas priekšsēdētājs.

11. un 12. jūnijs. Zvana no rājona skolām,

kolchoziem un uzņēmu-miems, bet atbildi visi saņem nenoteikti:

— Varbūt atnāks šodien, varbūt atnāks rīt.

Varbūt neatnāks ne-maz.

Kas to lai zin'?

13. jūnijs. Sporta komitejas priekšsēdētājam b. Michnevičam bija jābūt komandējumā Viljānos. Skan zvans Viljānu sporta komitejā, no kurlenes arī tiek saņemta noraidoša atbil-de:

— Neesam redzējuši jūsu rājona sporta komitejas priekšsēdētājs.

14. jūnijs. Fizkultu-

ras skolotāji meklē „pa-dušo dēlu“! Zvana sacha un dambretes klubs no Rīgas.

15., 16. un 17. jūnijs. Rajona izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks b. Jeromins katru rītu, darba dienu uz-sākot, interesējas par

pazudušo rājona izpildu komitejas kadru b. Michneviču, bet rezul-tatu nav.

18. jūnijs. Zvana b. Leitīps no republikanis-kās sporta komitejas un arī viņš saņem no-raidošu atbildi:

— Varbūt atnāks šo-

dien. Pazudis. Kas to lai zin, kur viņš atro-das.

Beidzot atskan zvans milicijā un arī viņi tiek lūgti meklēt „pazu-dušo dēlu“.

Rajona fizkulturieši jau dzied dziesmiņu:

Varbūt atnāks šodien, varbūt atnāks rīt, Varbūt neatnāks ne-maz?

Kas to lai zin'? Dārgās „Asās Nātres“, palīdz tu mums atrast sporta komitejas priekš-sēdētāju, jo mēs esam piekusī to meklēdami.

Fizkulturieši

Donata Liepnika vēstule «Asājām Nātrēm»

Dārgās „Asās Nātres“, gribu ar tavu atlauju un palīdzību pastāstīt visiem, kā es no kolchoza govi dabūju.

Pavisam nesen pēc amnestijas atgriezos no nometināšanas apgabala. Kolchozā „Sarkanais karogs“ mani sagaidīja kā nu kurais, bet valde-tā jau nu atplestām ro-kām. Uz pirmo rāvienu ieliku mani par 1. komplēksā brigades uzskaitē. Atbildīgs darbīš, nemaz necorejū, ka tā kolchoza valdīšana mani uzreiz tā atplestām rokām sapems. Domāju, nu liks kādus pāris gadi-pus paraud uz lauka, kā saka, lai pīrāda sa-vu uzcītību un uzcītību kolchozam, tā organi-zētājiem. Bet zelta sirds ir dažiem valdes vi-riem un pašam valdes priekšsēdētājam b. Beinarnovičam. Nez kas vi-nam mani iepatikās? Vai tās runas dāvanas, ko es, uzplikējot viņam uz pleca, bieži teicu,

vai cits kas, bet viņš man nāk preti visās lie-tās.

Kas es būtu par kolchoznieku, ja man nav govs. Domāts, darīts. Pieprasīju, lai man, kā jauninācējam kolchozā dod govi. Vēlu parāvis, tos kolchoza lē-mumus! Te atdūros kā pret metu. Lēmums par-redz izsniegt tikai iz-brākētās govis, bet ko tad es, Liepniks Donats, ar tādu kerru da-rišu? Kas der pārējiem kolchozniekiem, tas nedēr man. Es jau ie-priekš apskatījos, ka Da-baru fermā pie slaucē-jas Bogdanovas ir smu-ka, laba tumšbrūna go-tiņa ar labu izslaukumu. Aizgājām ar zootech-niķi uz šo pašu fermu. Es saku, ka nemšu, lūk, šo, bet šī ieķercās, ka nekā nebija. Nezemīsi izbrākēto kā visi citi, nedabūsi nekādu. Nu to-dien nedabūju nekādu, bet vai tad es to kolchoza likumu neapiešu ar likumu?

Apstrādāju ar visu savu māku kolchoza valdes locekli b. Kuz-minu, paaicināju uz fer-mu līdzi revizijas ko-misijas priekšsēdētāju Jedušu Jāni. Pēdējam iestāstījām, ka zootech-niķi nav laikā un ka viņa lūdza to atzvietot un izsniegt govi. Un darīts bija. Strikis ma-nai izraudzītajai aiz ra-giem un brūnala man rokā.

Zootehnike gan no-skaitās par notikušo. Uzreiz pie priekšsēdē-tāja, — kas esot atlāvis bez viņas izsniegt govi un pie tam neizbrākētu. Priekšsēdētājs ari nikni brākē — Kas to varē-jis izdarīt? Bet viņam laba sīrds. Dusmas ātri pārgāja un viņš pa-rakstīja visus papīrišus un tā labākā un smu-kākā brūnala, tā, kuru es grībēju, ir mana.

Tagad kolchozā pār-dod sīvēnus, nu tos, kas neder bekonam, bet vai

tad man nevajaga laba bekona un vai es tos likumus neprotu apiet ar likumu? To labāko, to smukāko, to es nemi-šu. Priekšsēdētājs taču neko neteiks.

D. Liepniks

Rajonā ir vairāki ga-dijumi, kad kolchozu vadības amnestētājiem pasniedz nepelnītas dā-vanas, neievērojot arte-la Statutu un kolchoznieku pilnsapulču un valžu lēmumus, uz-skata, it kā viņi, pirms laika atbrivotie, bija notiesāti nepareizi. Mal-dīgs uzskats. Mūsu val-dība tiem piedevusi, bet tas nenozīmē, ka viņi nebija nozīgušies Pa-domju varas priekšā. Tikai viņu godīgu un labu darbu uz vispārējiem kolchozu noteiku-miem var atbalstīt, iz-slēdot jebkādu nepel-nītu dāvanu izsniegšanu uz sabiedriskās saim-niecības un kolchoznieku reķina.

PA REPUBLIKU

Labo 450 kilometrus ceļu

Uz deputatu ierosmi

Labu iniciatīvu parādījusi Krāslavas rajona Baltiņu cie-ma padomes deputate A. Ka-liņina. Pēc viņas priekšliku-ma kolchozā „Jaunā dzīve“ uzcelta skola, galvenokārt ar arteļa līdzekļiem. Daļu lī-dzēkļu deva ciema padome.

Šai priekšzīmei seko arī ci-tu lauksaimniecības arteļu kolchoznieki. Pēc Aulejas un Šķeltovas ciemu padomju deputatu ierosmes pašreiz ar kolchozu līdzekļiem cel skolas ēkas un dzīvojamās mā-jas skolotājiem Mičurina vār-dā nosauktajā lauksaimniecības arteļu un kolchozā „Jau-nā gvarde“.

Jaunas mašīnas

Rīgas, Daugavpils, Jelgas, Rēzeknes un citās dzelzceļa stacijās katru dienu pie-nāk desmitiem platformu ar jauno lauksaimniecības techniku. Tikai kolchoziem vien atsūtīts 40 traktori un vairāk nekā 400 zirgu vilkmes zāles plaujmašīnu, 600 zirgu vilkmes grābekļu un vairāk nekā 280 labības plāvēju, kā arī daudz citu mašīnu ražas novākšanai.

Daudz jaunas lauksaimniecības technikas šogad saņem padomju saimniecības un MTS.

Vilānu rajona kolchozoz plāsi izvērsušies ceļu laboša-nas darbi. No lauksaimniecības arteļa „Uzvara“ tajos ik dienas piedalās desmitiem kolchoznieku. Viņi jau sala-bojuši vairāk nekā 15 kilo-metrus lauku ceļu. Kolchoza

Celus labo arī lauksaim-niecības arteļi „Cīna“, Kirova vārdā nosauktais, Maļenkova vārdā nosauktais un citi kol-chozi. Lielu palīdzību šajā darbā kolchoziem sniedz Vi-lānu MTS.

Tuvākajā laikā rājona būs izlaboti vairāk nekā 450 ki-lometri kolchozu ceļu.

Jaunieši iesaistās darbā fermās

Daugavpils rājona jaunieši dedzīgi atsaucas Komunistiskās partijas un Padomju val-dības aicinājumam lauksaimniecības darbiniekiem — kra-si palielināt lopkopības pro-ductu ražošanu. Kolchozu val-des un komjaunatnes pirm-organizacijas pēdējā laikā saņem no jauniešiem un jaunietēm daudz lūgumus norī-kot viņus darbā lopkopības fermās.

Starpkolcho